

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการนำเสนอผลการวิจัยเรื่อง “ทัศนคติของนิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อราชบัณฑิตยสถาน” ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 6 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มเป้าหมาย

ตอนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถานของกลุ่มเป้าหมาย

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน

ตอนที่ 4 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน

ตอนที่ 5 ทัศนคติที่มีต่อราชบัณฑิตยสถาน

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 7 การทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มเป้าหมาย

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ เพศ ชั้นปี สาขาวิชา และรายได้ โดยนำเสนอข้อมูลเป็นจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มเป้าหมาย ตามตารางที่ 4.1-4.4 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1

แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มเป้าหมาย จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
หญิง	201	50.25
ชาย	199	49.75
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเป็นเพศหญิง มีจำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50.25 และเพศชาย มีจำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 49.75

ตารางที่ 4.2

แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มเป้าหมาย จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	82	20.50
ชั้นปีที่ 2	166	41.50
ชั้นปีที่ 3	69	17.25
ชั้นปีที่ 4	83	20.75
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 2 มีจำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 41.5 รองลงมาคือ ระดับชั้นปีที่ 4 มีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.75 อันดับ 3 ได้แก่ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 ส่วนชั้นปีที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ ชั้นปีที่ 3 มีจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.25

ตารางที่ 4.3

แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มเป้าหมาย จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	จำนวน	ร้อยละ
สายวิทย์	209	52.25
สายศิลป์	191	47.75
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในสายวิทย์ จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 52.25 รองลงมาคือ สายศิลป์ จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.75

ตารางที่ 4.4

แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มเป้าหมาย จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 22,500 บาท	59	14.75
22,500-50,000 บาท	120	30.00
มากกว่า 50,000 บาท	221	55.25
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ครอบครัวมีรายได้มากกว่า 50,000 บาท มากที่สุด จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 55.25 รองลงมาคือ รายได้ครอบครัวอยู่ระหว่าง 22,500-50,000 บาท จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30 อันดับสุดท้ายคือ รายได้ครอบครัวน้อยกว่า 22,500 บาท จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7

ตอนที่ 2

ความรู้เกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถานของกลุ่มเป้าหมาย

ความรู้เกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถานของกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ หน้าที่หลักของราชบัณฑิตยสถาน กิจกรรมทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน และผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน ซึ่งจะเป็นการวัดความรู้ ประเภท และจำนวนของกิจกรรมทางวิชาการและผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานในกลุ่มเป้าหมายรู้จัก ซึ่งจะแสดงผลตามตารางที่ 4.5-4.7 ดังนี้

ตารางที่ 4.5

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับความรู้
ด้านหน้าที่หลักของราชบัณฑิตยสถานของกลุ่มเป้าหมาย

ความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ขององค์กร	จำนวน	ร้อยละ
ตอบถูก	320	80
ตอบผิด	80	20
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่จะมีความรู้ด้านหน้าที่หลักของราชบัณฑิตยสถาน โดยตอบว่าราชบัณฑิตยสถานมีหน้าที่หลักคือ ค้นคว้า วิจัย บำรุงสรรพวิชา และเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จำนวน 320 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และมีกลุ่มเป้าหมายที่ไม่รู้เกี่ยวกับหน้าที่ของราชบัณฑิตยสถาน จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20

ตารางที่ 4.6

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับความรู้ด้านกิจกรรม
ทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานของกลุ่มเป้าหมาย

ประเภทของกิจกรรมทางวิชาการ	จำนวน	ร้อยละ
การสัมมนาทางวิชาการ	167	41.75
กิจกรรมงานวันเด็ก	109	27.25
กิจกรรมเปิดบ้านราชบัณฑิต	24	6.00
การทำประชาพิจารณ์	46	11.50
งานป้อนุรักษ์ภาษาไทย	50	12.50
ไม่รู้จักเลย	174	43.50

จากตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ไม่รู้จักรักกิจกรรมทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5 ส่วนกลุ่มเป้าหมายที่รู้จักกิจกรรมทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานในการจัดสัมมนาทางวิชาการ จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 41.75 รองลงมาคือ กิจกรรมงานวันเด็ก จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.25

ตารางที่ 4.7

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับความรู้ด้านผลงาน
ทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานของกลุ่มเป้าหมาย

ประเภทของผลงานทางวิชาการ	จำนวน	ร้อยละ
พจนานุกรม	375	93.75
อักขรานุกรม	165	41.25
บัญญัติศัพท์วิชาการสาขาต่าง ๆ	46	16.00
สารานุกรม	139	34.75
อนุกรมวิธาน	66	16.50

จากตารางที่ 4.7 พบว่า กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่จะมีความรู้ในด้านผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานในด้านหนังสือพจนานุกรมมากที่สุด จำนวน 375 คน คิดเป็นร้อยละ 93.75

รองลงมาคือ หนังสืออักษรานุกรม จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 41.25 อันดับ 3 คือ หนังสือสารานุกรม จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 34.75

ตอนที่ 3

พฤติกรรมการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน

พฤติกรรมการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน ได้แก่ การใช้บริการตอบคำถามทางโทรศัพท์ (บริการ call center) การเดินทางมาสอบถามข้อมูลทางวิชาการที่ราชบัณฑิตยสถานโดยตรง การใช้บริการตอบคำถามทางโทรสาร การใช้บริการตอบคำถามทางจดหมาย การใช้บริการตอบคำถามทางเว็บไซต์ และการใช้บริการตอบคำถามไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) ซึ่งกลุ่มเป้าหมายมีพฤติกรรมการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานในด้านประเภทและความถี่ตามตารางที่ 4.8 และ 4.9 ดังนี้

ตารางที่ 4.8

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายในการใช้ประเภท
บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน

ประเภทของบริการ	จำนวน	ร้อยละ
การใช้บริการตอบคำถามทางโทรศัพท์ (บริการ call center)	124	31.00
การเดินทางมาสอบถามข้อมูลทางวิชาการที่ราชบัณฑิตยสถานโดยตรง	55	13.75
การใช้บริการตอบคำถามทางโทรสาร	50	12.50
การใช้บริการตอบคำถามทางจดหมาย	85	21.25
การใช้บริการตอบคำถามทางเว็บไซต์	152	38
การใช้บริการตอบคำถามไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)	151	37.75

จากตารางที่ 4.8 พบว่า กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรมการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานประเภทการ การใช้บริการตอบคำถามทางเว็บไซต์มากที่สุด จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 38 รองลงมาคือใช้บริการตอบคำถามไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 37.75

ตารางที่ 4.9
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายด้านความบ่อยครั้ง
ในการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน

ความบ่อยครั้งของการใช้บริการ	จำนวน	ร้อยละ
ปีละ 1 ครั้ง	157	39.25
ปีละ 2-3 ครั้ง	103	25.75
ปีละ 4-5 ครั้ง	51	12.75
ปีละ 6-7 ครั้ง	56	14.00
มากกว่า 8 ครั้งต่อปี	33	8.25
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.9 พบว่า กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่มีความถี่ในการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน ด้วยความถี่ ปีละ 1 ครั้ง มากที่สุด จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 39.25 รองลงมาคือ การใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน ด้วยความถี่ ปีละ 2-3 ครั้ง จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.75

ตอนที่ 4

พฤติกรรมกรเปิดรับข่าวสารทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน

พฤติกรรมกรเปิดรับข่าวสารทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน ได้แก่ การเปิดรับข่าวสารของราชบัณฑิตยสถานจากสื่อ (เฉพาะกิจ) และการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนของกลุ่มเป้าหมาย

ตารางที่ 4.10

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับความบ่อยครั้งในการเปิดรับ
ข่าวสารทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จากสื่อเฉพาะกิจ

ความบ่อยครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ปีละ 1 ครั้ง	266	66.50
ปีละ 2-3 ครั้ง	83	20.75
ปีละ 4-5 ครั้ง	16	4.00
ปีละ 6-7 ครั้ง	14	3.50
มากกว่า 8 ครั้งต่อปี	20	5.00
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.10 พบว่า กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่มีความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จากสื่อเฉพาะกิจ ด้วยความถี่มากที่สุด ปีละ 1 ครั้ง จำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 66.5 รองลงมาคือ ความถี่ปีละ 2-3 ครั้ง จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.75

ตารางที่ 4.11
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับความบ่อยครั้ง
ในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเอกสารแผ่นพับ

จำนวนความบ่อยครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ปีละ 1 ครั้ง	266	66.33
ปีละ 2-3 ครั้ง	83	20.70
ปีละ 4-5 ครั้ง	16	3.99
ปีละ 6-7 ครั้ง	14	3.49
มากกว่า 8 ครั้งต่อปี	21	5.49
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.11 พบว่า กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่มีความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จากสื่อเอกสารแผ่นพับ ด้วยความถี่ ปีละ 1 ครั้งมากที่สุด จำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 66.33 รองลงมาคือ ด้วยความถี่ปีละ 2-3 ครั้ง จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.70

ตารางที่ 4.12
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับความบ่อยครั้ง
ในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสารราชบัณฑิตยสถาน

จำนวนความบ่อยครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ปีละ 1 ครั้ง	296	73.82
ปีละ 2-3 ครั้ง	53	13.22
ปีละ 4-5 ครั้ง	21	5.49
ปีละ 6-7 ครั้ง	14	3.49
มากกว่า 8 ครั้งต่อปี	16	3.99
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.12 พบว่า กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่มีความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จากสื่อวารสารราชบัณฑิตยสถาน ด้วยความถี่ ปีละ 1 ครั้งมากที่สุด จำนวน 296 คน คิดเป็นร้อยละ 73.82 รองลงมาคือ ด้วยความถี่ปีละ 2-3 ครั้ง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 13.22

ตารางที่ 4.13

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อจดหมายข่าวราชบัณฑิตยสถาน

จำนวนความบ่อยครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ปีละ 1 ครั้ง	280	69.83
ปีละ 2-3 ครั้ง	53	13.22
ปีละ 4-5 ครั้ง	26	6.48
ปีละ 6-7 ครั้ง	24	5.99
มากกว่า 8 ครั้งต่อปี	17	4.49
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.13 พบว่า กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่มีความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จากสื่อจดหมายข่าวราชบัณฑิตยสถาน ด้วยความถี่ ปีละ 1 ครั้งมากที่สุด จำนวน 280 คน คิดเป็นร้อยละ 69.83 รองลงมาคือ ด้วยความถี่ปีละ 2-3 ครั้ง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.22

ตารางที่ 4.14

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับความบ่อยครั้งใน
การเปิดรับข่าวสารจากสื่อหนังสือวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน

จำนวนความบ่อยครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ปีละ 1 ครั้ง	100	24.94
ปีละ 2-3 ครั้ง	125	31.17
ปีละ 4-5 ครั้ง	62	15.46
ปีละ 6-7 ครั้ง	50	12.47
มากกว่า 8 ครั้งต่อปี	63	15.96
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.14 พบว่า กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่มีความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จากสื่อหนังสือวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน ด้วยความถี่ 2-3 ครั้งมากที่สุด จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 31.17 รองลงมาคือ ด้วยความถี่ปีละ 1 ครั้ง จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 24.94

ตารางที่ 4.15

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับ
ความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อบุคคล

จำนวนความบ่อยครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ปีละ 1 ครั้ง	236	58.85
ปีละ 2-3 ครั้ง	64	15.96
ปีละ 4-5 ครั้ง	38	9.48
ปีละ 6-7 ครั้ง	29	7.23
มากกว่า 8 ครั้งต่อปี	34	8.48

จากตารางที่ 4.15 พบว่า กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่มีความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จากสื่อบุคคล ด้วยความถี่ ปีละ 1 ครั้งมากที่สุด จำนวน

236 คน คิดเป็นร้อยละ 58.85 รองลงมาคือ ด้วยความถี่ปีละ 2-3 ครั้ง จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 15.96

ตารางที่ 4.16

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับความบ่อยครั้งในการเปิดรับ
ข่าวสารทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานจากสื่อมวลชน

ความบ่อยครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ปีละ 1 ครั้ง	296	74.00
ปีละ 2-3 ครั้ง	53	13.25
ปีละ 4-5 ครั้ง	21	5.25
ปีละ 6-7 ครั้ง	14	3.50
มากกว่า 8 ครั้งต่อปี	16	4.00
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.16 พบว่า กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่มีความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จากสื่อมวลชนมากที่สุด ด้วยความถี่ปีละ 1 ครั้ง จำนวน 296 คน คิดเป็นร้อยละ 74 รองลงมาคือ ความถี่ปีละ 2-3 ครั้ง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.25

ตารางที่ 4.17

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับความบ่อยครั้งในการเปิดรับ
ข่าวสารทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จากสื่อโทรทัศน์

จำนวนความบ่อยครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ปีละ 1 ครั้ง	179	44.64
ปีละ 2-3 ครั้ง	111	27.68
ปีละ 4-5 ครั้ง	39	9.73
ปีละ 6-7 ครั้ง	28	6.98
มากกว่า 8 ครั้งต่อปี	43	10.97
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.17 พบว่า กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่มีความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จากสื่อโทรทัศน์ ด้วยความถี่ปีละ 1 ครั้งมากที่สุด จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 44.64 รองลงมาคือ ความถี่ปีละ 2-3 ครั้ง จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.68

ตารางที่ 4.18

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับความบ่อยครั้งในการเปิดรับ
ข่าวสารทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จากสื่อวิทยุ

จำนวนความบ่อยครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ปีละ 1 ครั้ง	135	33.67
ปีละ 2-3 ครั้ง	67	16.71
ปีละ 4-5 ครั้ง	53	13.22
ปีละ 6-7 ครั้ง	75	18.70
มากกว่า 8 ครั้งต่อปี	70	17.71
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.18 พบว่า กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่มีความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จากสื่อวิทยุ ด้วยความถี่ปีละ 1 ครั้งมากที่สุด จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.67 รองลงมาคือ ความถี่ปีละ 2-3 ครั้ง จำนวน 67 คิดเป็นร้อยละ 16.71

ตารางที่ 4.19

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับความบ่อยครั้งในการเปิดรับ
ข่าวสารทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานจากสื่อหนังสือพิมพ์

จำนวนความบ่อยครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ปีละ 1 ครั้ง	243	60.60
ปีละ 2-3 ครั้ง	59	14.71
ปีละ 4-5 ครั้ง	33	8.23
ปีละ 6-7 ครั้ง	38	9.48
มากกว่า 8 ครั้งต่อปี	27	6.98
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.19 พบว่า กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่มีความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จากสื่อหนังสือพิมพ์ ด้วยความถี่ปีละ 1 ครั้งมากที่สุด จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 60.60 รองลงมาคือ ความถี่ปีละ 2-3 ครั้ง จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.71

ตารางที่ 4.20

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับความบ่อยครั้งในการเปิดรับ
ข่าวสารทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จากสื่อวิทยุ

จำนวนความบ่อยครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ปีละ 1 ครั้ง	312	77.81
ปีละ 2-3 ครั้ง	25	6.23
ปีละ 4-5 ครั้ง	27	6.73
ปีละ 6-7 ครั้ง	20	4.99
มากกว่า 8 ครั้งต่อปี	16	4.24
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.20 พบว่า กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่มีความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จากสื่อวิทยุ โทรทัศน์ ด้วยความถี่ปีละ 1 ครั้งมากที่สุด จำนวน 312 คน คิดเป็นร้อยละ 77.81 รองลงมาคือ ความถี่ปีละ 4-5 ครั้ง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.73

ตารางที่ 4.21

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จากสื่อ Internet

จำนวนความบ่อยครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ปีละ 1 ครั้ง	203	50.62
ปีละ 2-3 ครั้ง	63	15.71
ปีละ 4-5 ครั้ง	38	9.48
ปีละ 6-7 ครั้ง	31	7.73
มากกว่า 8 ครั้งต่อปี	65	16.46
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.21 พบว่า กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่มีความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จากสื่อ Internet ด้วยความถี่ปีละ 1 ครั้งมากที่สุด จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 50.62 รองลงมาคือ ความถี่ปีละ 2-3 ครั้ง จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.71

ตารางที่ 4.22

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับความบ่อยครั้งในการเปิดรับ
ข่าวสารทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จากสื่ออื่น ๆ

จำนวนความบ่อยครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ปีละ 1 ครั้ง	323	80.55
ปีละ 2-3 ครั้ง	34	8.48
ปีละ 4-5 ครั้ง	15	3.74
ปีละ 6-7 ครั้ง	12	2.99
มากกว่า 8 ครั้งต่อปี	15	3.74
ไม่ตอบ	1	0.50
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.22 พบว่า กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่มีความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จากสื่ออื่น ๆ ด้วยความถี่ปีละ 1 ครั้งมากที่สุด จำนวน 323 คน คิดเป็นร้อยละ 80.55 รองลงมาคือ ความถี่ปีละ 2-3 ครั้ง จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.48

ตอนที่ 5**ทัศนคติที่มีต่อราชบัณฑิตยสถาน**

ทัศนคติที่มีต่อราชบัณฑิตยสถานในด้านการให้บริการทางวิชาการ ได้แก่ ราชบัณฑิตยสถาน มีการให้บริการที่รวดเร็ว หากมีข้อสงสัยทางด้านวิชาการกลุ่มเป้าหมายจะใช้บริการตอบคำถามของราชบัณฑิตยสถาน ความสะดวกในการใช้บริการตอบคำถามของราชบัณฑิตยสถาน การให้บริการการตอบคำถามของราชบัณฑิตยสถานมีความถูกต้อง การใช้บริการทางเว็บไซต์มีความรวดเร็ว เจ้าหน้าที่ของราชบัณฑิตยสถานมีความใส่ใจในการให้บริการ กลุ่มเป้าหมายได้รับความรู้มากขึ้นจากการใช้บริการสอบถามข้อมูลจากราชบัณฑิตยสถาน การให้บริการสอบถามข้อมูลของราชบัณฑิตยสถานเพียงพอต่อความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

ทัศนคติที่มีต่อราชบัณฑิตยสถานในด้านผลงานทางวิชาการ ได้แก่ ความน่าเชื่อถือของผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานความทันต่อเหตุการณ์ของผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน การพัฒนาผลงานอย่างต่อเนื่องของผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน

ปริมาณการผลิตผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน การผลิตผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานมีความครอบคลุมทุกสาขาวิชา ผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานสามารถนำมาใช้อ้างอิงในรายงานหรืองานวิจัยของกลุ่มเป้าหมายได้ ความชัดเจนของผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน ผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานสามารถเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและการอ่านผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยแสดงเป็นจำนวนและร้อยละตามตารางที่ 4.23 และ 4.24

ตารางที่ 4.23

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับทัศนคติในด้าน
การให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน

ทัศนคติ	จำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับทัศนคติในด้าน ด้านการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน					รวม	ค่าเฉลี่ย (S.D.)
	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง		
1. ราชบัณฑิตยสถานมีการให้บริการที่รวดเร็ว	10 (2.5)	12 (3)	152 (38)	197 (49.25)	29 (7.25)	400 (100)	3.56 (0.777) เห็นด้วย
2. หากท่านมีข้อสงสัยทางด้านวิชาการท่านจะใช้บริการตอบคำถามของราชบัณฑิตยสถาน	4 (1)	13 (3.25)	115 (28.75)	216 (54)	52 (13)	400 (100)	3.75 (0.76) เห็นด้วย
3. ท่านไม่ได้รับความสะดวกในการใช้บริการตอบคำถามของราชบัณฑิตยสถาน*	8 (2)	202 (50.5)	30 (7.5)	107 (26.75)	53 (13.25)	400 (100)	3.01 (0.883) ไม่แน่ใจ
4. การให้บริการการตอบคำถามของราชบัณฑิตยสถานมีความถูกต้อง	3 (0.75)	11 (2.75)	145 (36.25)	205 (51.25)	36 (9)	400 (100)	3.64 (0.715) เห็นด้วย
5. การใช้บริการทางเว็บไซต์มีความรวดเร็ว	3 (0.75)	12 (3)	164 (41)	185 (46.25)	36 (9)	400 (100)	3.60 (0.726) เห็นด้วย

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

ทัศนคติ	จำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับทัศนคติในด้านการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน					รวม	ค่าเฉลี่ย (S.D.)
	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง		
6. การใช้บริการการตอบคำถามทางจดหมายมีความล่าช้า*	5 (1.25)	30 (7.5)	216 (54)	115 (28.90)	34 (8.35)	400 (100)	2.64 (0.791) ไม่แน่ใจ
7. เจ้าหน้าที่ของราชบัณฑิตยสถานมีความใส่ใจในการให้บริการ	5 (1.25)	16 (4)	196 (49)	155 (38.75)	28 (7)	400 (100)	3.46 (0.738) เห็นด้วย
8. การสอบถามข้อมูลผ่านบริการโทรสารมีความล่าช้า*	2 (0.5)	36 (9)	211 (52.75)	105 (26.25)	46 (11.5)	400 (100)	2.61 (0.824) ไม่แน่ใจ
9. ท่านได้รับความรู้มากขึ้นจากการใช้บริการสอบถามข้อมูลจากราชบัณฑิตยสถาน	2 (0.5)	9 (2.25)	113 (28.25)	198 (49.5)	78 (19.5)	400 (100)	3.85 (0.77) เห็นด้วย
10. การให้บริการสอบถามข้อมูลของราชบัณฑิตยสถานเพียงพอต่อความต้องการของท่าน	6 (1.5)	13 (3.25)	104 (26)	106 (26.5)	171 (42.75)	400 (100)	4.05 (0.884) เห็นด้วย
รวม							3.44 (0.786)

จากตารางที่ 4.23 พบว่า กลุ่มเป้าหมายมีทัศนคติตามหัวข้อต่าง ๆ ข้างต้นในระดับต่าง ๆ กันไปในภาพรวมแล้วกลุ่มเป้าหมายมีทัศนคติด้านการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานในเชิงบวก คือมีทัศนคติในเชิงเห็นด้วย เห็นได้จากค่าเฉลี่ยโดยรวม 3.44 หัวข้อที่กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่มีทัศนคติเชิงบวกมากที่สุด คือ การให้บริการสอบถามข้อมูลของราชบัณฑิตยสถานเพียงพอต่อความต้องการของท่าน มีค่าเฉลี่ยโดยรวม 4.05 รองลงมาคือ ท่านได้รับความรู้มากขึ้นจากการใช้บริการสอบถามข้อมูลจากราชบัณฑิตยสถาน มีค่าเฉลี่ยโดยรวม 3.85 ส่วนหัวข้อที่กลุ่มเป้าหมายมีทัศนคติต่างออกไปคือ ไม่แน่ใจ ในหัวข้อการสอบถามข้อมูลผ่านบริการโทรสารมีความล่าช้า มีค่าเฉลี่ย 3.01 รองลงมาคือ หัวข้อการใช้บริการการตอบคำถามทางจดหมายมีความล่าช้า มีค่าเฉลี่ย 2.69

ตารางที่ 4.24
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับทัศนคติ
ในด้านผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน

ทัศนคติ	จำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับทัศนคติในด้าน ผลงานทางวิชาการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน					รวม	ค่าเฉลี่ย (S.D)
	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง		
1. ผลงานทางวิชาการของ ราชบัณฑิตยสถาน น่าเชื่อถือ	4 (1)	9 (2.25)	48 (12)	228 (57)	111 (27.75)	400 (100)	4.08 (0.756) เห็นด้วย
2. ผลงานทางวิชาการของ ราชบัณฑิตยสถานมี ความทันต่อเหตุการณ์	4 (1)	23 (5.75)	108 (27)	217 (54.25)	48 (12)	400 (100)	3.705 (0.79) เห็นด้วย
3. ผลงานทางวิชาการของ ราชบัณฑิตยสถานขาด การพัฒนาผลงานอย่าง ต่อเนื่อง*	6 (1.5)	65 (16.25)	159 (39.75)	108 (27)	62 (15.5)	400 (100)	2.61 (0.982) ไม่แน่ใจ
4. การผลิตผลงานทาง วิชาการของราชบัณฑิตย สถานมีจำนวนน้อย*	9 (2.25)	69 (17.25)	143 (35.75)	129 (32.25)	50 (12.5)	400 (100)	2.64 (0.98) ไม่แน่ใจ
5. การผลิตผลงานทาง วิชาการของ ราชบัณฑิตยสถาน ครอบคลุมทุกสาขาวิชา	4 (1)	24 (6)	169 (42.25)	162 (40.5)	41 (10.25)	400 (100)	3.53 (0.8) เห็นด้วย
6. ผลงานทางวิชาการของ ราชบัณฑิตยสถาน สามารถนำมาใช้อ้างอิง ในรายงานหรืองานวิจัย ของท่านได้	1 (0.25)	6 (1.5)	81 (20.25)	233 (58.25)	79 (19.75)	400 (100)	3.96 (0.94) เห็นด้วย
7. ผลงานทางวิชาการของ ราชบัณฑิตยสถานมี ความชัดเจน	3 (0.75)	4 (1)	107 (26.75)	201 (50.25)	85 (21.25)	400 (100)	3.9 (0.761) เห็นด้วย

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

ทัศนคติ	จำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับทัศนคติในด้าน ผลงานทางวิชาการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน					รวม	ค่าเฉลี่ย (S.D)
	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง		
8. ผลงานทางวิชาการของ ราชบัณฑิตยสถาน สามารถเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถของท่าน	4 (1)	16 (4)	95 (23.75)	211 (52.75)	74 (18.5)	400 (100)	3.84 (0.805) เห็นด้วย
9. ผลงานทางวิชาการของ ราชบัณฑิตยสถานเน้น ทางด้านวิชาการมาก เกินไป*	20 (5)	87 (21.75)	155 (38.75)	100 (25)	38 (9.5)	400 (100)	2.87 (1.017) ไม่แน่ใจ
10. การอ่านผลงานทาง วิชาการของราชบัณฑิตย สถานเป็นการใช้เวลาว่าง ให้เป็นประโยชน์	4 (1)	24 (6)	104 (26)	219 (54.75)	49 (12.25)	400 (100)	3.71 (0.764) เห็นด้วย
รวม							3.48 (0.859)

จากตารางที่ 4.24 พบว่า กลุ่มเป้าหมายมีทัศนคติตามหัวข้อต่าง ๆ ข้างต้นในระดับต่าง ๆ กันไป ในภาพรวมแล้วกลุ่มเป้าหมายมีทัศนคติด้านผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานในเชิงบวก เห็นได้จากค่าเฉลี่ยโดยรวม 3.48 โดยหัวข้อที่กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่มีทัศนคติเชิงบวกมากที่สุด คือ หัวข้อเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานน่าเชื่อถือ มีค่าเฉลี่ย 4.08 รองลงมาคือ ผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานสามารถนำมาใช้อ้างอิงในรายงานหรืองานวิจัยได้ มีค่าเฉลี่ย 3.96 ส่วนหัวข้อที่กลุ่มเป้าหมายมีทัศนคติต่างออกไปคือ ไม่แน่ใจ ในหัวข้อผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานขาดการพัฒนาผลงานอย่างต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ย 2.61 รองลงมาคือ การผลิตผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานมีจำนวนน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.64

ตอนที่ 6

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุงด้านบริการของราชบัณฑิตยสถาน

1. ข้อเสนอแนะอย่างไรเกี่ยวกับการให้บริการประชาชนของราชบัณฑิตยสถาน

กลุ่มเป้าหมายมีข้อเสนอแนะว่า ในการใช้บริการจากราชบัณฑิตยสถานไม่ทราบว่า จะใช้บริการจากที่ใด และการให้บริการต้องรวดเร็วมากกว่านี้ ควรมีการบริการอย่างทั่วถึง บอกให้ประชาชนรู้อย่างแน่ชัดว่ามีการบริการทางไหนบ้าง

2. ราชบัณฑิตยสถานควรมีการปรับปรุงการประชาสัมพันธ์ข่าวสารอย่างไร

กลุ่มเป้าหมายมีข้อเสนอแนะว่า ราชบัณฑิตยสถานควรมีการประชาสัมพันธ์ให้มากกว่านี้ ไม่ค่อยได้รับข่าวสารและการบริการเท่าที่ควร การประชาสัมพันธ์ต้องรวดเร็วและครอบคลุมทุกสื่อและประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึงกัน

ตอนที่ 7

การทดสอบสมมติฐาน

ในการทดสอบสมมติฐานกำหนดระดับความมีนัยสำคัญเป็น 0.05

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความแตกต่างทางด้านประชากรศาสตร์มีความรู้เกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.1 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.1.1 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ 1.1.1 คือ

H_0 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

H_1 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.25

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมาย ด้านความรู้เกี่ยวกับ
หน้าที่ของราชบัณฑิตยสถาน จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t	P-value
หญิง	201	0.81	0.396	0.299	0.765
ชาย	199	0.79	0.405		

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ค่า P-value = 0.765 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับ H_0 ซึ่งเป็นสมมติฐานทางสถิติ และปฏิเสธสมมติฐานวิจัย กล่าวคือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.1.2 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ 1.1.2 คือ

H_0 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

H_1 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.26

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมาย ด้านความรู้เกี่ยวกับ
กิจกรรมทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t	P-value
หญิง	201	1.50	0.715	2.377	0.018
ชาย	199	1.34	0.589		

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ค่า P-value = 0.018 มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ซึ่งเป็นสมมติฐานทางสถิติ และยอมรับสมมติฐานวิจัย กล่าวคือ นิสิต นักศึกษาของ

มหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน และสามารถสรุปได้ว่า เพศหญิงมีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานมากกว่าเพศชาย

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.1.3 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ 1.1.3 คือ

H_0 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

H_1 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.27

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมาย ด้านความรู้เกี่ยวกับ
ผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t	P-value
หญิง	201	2.24	1.107	4.886	0.000
ชาย	199	1.75	0.909		

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ค่า P-value = 0.000 มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ซึ่งเป็นสมมติฐานทางสถิติ และยอมรับสมมติฐานวิจัย กล่าวคือนิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน และสามารถสรุปได้ว่าเพศหญิงมีความรู้เกี่ยวกับผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานมากกว่าเพศชาย

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.2 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.2.1 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ 1.2.1 คือ

H_0 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

H_1 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกันมากกว่า 2 ระดับมีความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับ

ตารางที่ 4.28

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมาย ด้านความรู้เกี่ยวกับ
หน้าที่ของราชบัณฑิตยสถาน จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t	P-value
1	82	0.82	0.39	1.654	0.176
2	166	0.76	0.43		
3	69	0.88	0.32		
4	83	0.80	0.41		
รวม	400	0.80	0.40		

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ค่า P-value = 0.176 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับ H_0 ซึ่งเป็นสมมติฐานทางสถิติ และปฏิเสธสมมติฐานวิจัย กล่าวคือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.2.2 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ 1.2.2 คือ

H_0 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

H_1 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกันมากกว่า 2 ระดับมีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับ

ตารางที่ 4.29

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมาย ด้านความรู้เกี่ยวกับ
กิจกรรมทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t	P-value
1	82	1.39	0.62	0.519	0.670
2	166	1.47	0.69		
3	69	1.38	0.62		
4	83	1.39	0.66		
รวม	400	1.42	0.66		

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ค่า P-value = 0.670 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับ H_0 ซึ่งเป็นสมมติฐานทางสถิติ และปฏิเสธสมมติฐานวิจัยกล่าวคือนิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.2.3 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ 1.2.3 คือ

H_0 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

H_1 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกันมากกว่า 2 ระดับมีความรู้เกี่ยวกับผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับ

ตารางที่ 4.30

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมาย ด้านความรู้เกี่ยวกับ
ผลงานวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t	P-value
1	82	2.04	1.04	0.930	0.426
2	166	2.08	1.03		
3	69	1.88	1.02		
4	83	1.89	1.09		
รวม	400	2.00	1.04		

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ค่า P-value = 0.426 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับ H_0 ซึ่งเป็นสมมติฐานทางสถิติ และปฏิเสธสมมติฐานวิจัย กล่าวคือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.3 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.3.1 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ 1.3.1 คือ

H_0 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

H_1 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถานหน้าที่ของแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.31

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมาย ด้านความรู้เกี่ยวกับ
หน้าที่ของราชบัณฑิตยสถาน จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t	P-value
สายวิทย์	209	0.85	0.36	4.930	0.027
สายศิลป์	191	0.76	0.43		
รวม	400	0.80	0.40		

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ค่า P-value = 0.027 มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ซึ่งเป็นสมมติฐานทางสถิติ และยอมรับสมมติฐานวิจัย กล่าวคือนิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน และสามารถสรุปได้ว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในสายวิทย์มีความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของราชบัณฑิตยสถานมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในสายศิลป์

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.3.2 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ 1.3.2 คือ

H_0 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

H_1 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.32

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมาย ด้านความรู้เกี่ยวกับกิจกรรม
ทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t	P-value
สายวิทย์	209	1.39	0.64	0.670	0.43
สายศิลป์	191	1.44	0.68		
รวม	400	1.42	0.66		

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ค่า P-value = 0.43 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับ H_0 ซึ่งเป็นสมมติฐานทางสถิติและปฏิเสธสมมติฐานวิจัย กล่าวคือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.3.3 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ 1.3.3 คือ

H_0 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

H_1 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.33

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมาย ด้านความรู้เกี่ยวกับผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t	P-value
สายวิทย์	209	1.83	1.01	-2.879	0.004
สายศิลป์	191	2.13	1.05		
รวม	400	2.00	1.04		

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ค่า P-value = 0.004 มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ซึ่งเป็นสมมติฐานทางสถิติและยอมรับสมมติฐานวิจัย กล่าวคือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน และสรุปได้ว่า นักศึกษาที่ศึกษาในสายศิลป์มีความรู้เกี่ยวกับผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาในสายวิทย์

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.4 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.4.1 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

- ตัวแปรต้น คือ รายได้

- ตัวแปรตาม คือ ความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของราชบัณฑิตยสถาน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ 1.4.1 คือ

H_0 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

H_1 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันมากกว่า 2 กลุ่มมีความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับ

ตารางที่ 4.34

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมาย ด้านความรู้เกี่ยวกับ
หน้าที่ของราชบัณฑิตยสถาน จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t	P-value
น้อยกว่า 22,500 บาท	59	0.71	0.46	1.594	0.190
22,500-50,000 บาท	120	0.81	0.40		
มากกว่า 50,000 บาท	221	0.82	0.38		
รวม	400	0.80	0.40		

จากตารางที่ 4.34 พบว่า ค่า P-value = 0.190 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับ H_0 ซึ่งเป็นสมมติฐานทางสถิติและปฏิเสธสมมติฐานวิจัยกล่าวคือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.4.2 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ 1.4.2 คือ

H_0 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

H_1 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันมากกว่า 2 กลุ่มมีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับ

ตารางที่ 4.35

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมาย ด้านความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการ
ของราชบัณฑิตยสถาน จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t	P-value
น้อยกว่า 22,500 บาท	59	1.29	0.56	1.780	0.150
22,500-50,000 บาท	120	1.51	0.65		
มากกว่า 50,000 บาท	221	1.41	0.68		
รวม	400	1.42	0.66		

จากตารางที่ 4.35 พบว่า ค่า P-value = 0.150 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับ H_0 ซึ่งเป็นสมมติฐานทางสถิติและปฏิเสธสมมติฐานวิจัยกล่าวคือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.4.3 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่าง

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ 1.4.3 คือ

H_0 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

H_1 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันมากกว่า 2 กลุ่มมีความรู้เกี่ยวกับผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับ

ตารางที่ 4.36

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมาย ด้านความรู้เกี่ยวกับผลงาน
ทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t	P-value
น้อยกว่า 22,500 บาท	59	1.93	0.94	0.660	0.577
22,500-50,000 บาท	120	2.11	1.12		
มากกว่า 50,000 บาท	221	1.95	1.02		
รวม	400	2.00	1.04		

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ค่า P-value = 0.577 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับ H_0 ซึ่งเป็นสมมติฐานทางสถิติและปฏิเสธสมมติฐานวิจัยกล่าวคือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความแตกต่างทางด้านประชากรศาสตร์มีทัศนคติต่อราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐานกำหนดระดับความมีนัยสำคัญเป็น 0.05

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.1 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีทัศนคติต่อราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐานกำหนดระดับความมีนัยสำคัญเป็น 0.05

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.1.1 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ 2.1.1 คือ

H_0 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

H_1 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.37

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับทัศนคติต่อการใช้บริการ
ทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t	P-value
หญิง	201	3.64	0.496	2.224	0.027
ชาย	199	3.54	0.453		

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ค่า P-value = 0.027 มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ซึ่งเป็นสมมติฐานทางสถิติและยอมรับสมมติฐานวิจัยกล่าวคือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน และสามารถสรุปได้ว่า เพศหญิงมีทัศนคติที่ดีต่อการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานมากกว่าเพศชาย

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.1.2 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีทัศนคติต่อผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ 2.1.2 คือ

H_0 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีทัศนคติต่อผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

H_1 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีทัศนคติต่อผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.38

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับทัศนคติต่อผลงาน
ทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t	P-value
หญิง	201	3.65	0.494	-0.274	0.784
ชาย	199	3.66	0.459		

จากตารางที่ 4.38 พบว่า ค่า P-value = 0.784 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับ H_0 ซึ่งเป็นสมมติฐานทางสถิติและปฏิเสธสมมติฐานวิจัยกล่าวคือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีทัศนคติต่อผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.2. นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกันมีทัศนคติต่อราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.2.1 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการใช้บริการทางวิชาการราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ 2.2.1 คือ

H_0 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการใช้บริการทางวิชาการราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

H_1 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกันมากกว่า 2 ระดับมีทัศนคติต่อการใช้บริการทางวิชาการราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน อย่างน้อย 2 ระดับ

ตารางที่ 4.39

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับทัศนคติต่อการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P-value
1	82	3.6	0.506	0.29	0.832
2	166	3.6	0.477		
3	69	3.62	0.465		
4	83	3.55	0.464		
รวม	400	3.5925	0.478		

จากตารางที่ 4.39 พบว่า ค่า P-value = 0.832 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับ H_0 ซึ่งเป็นสมมติฐานทางสถิติและปฏิเสธสมมติฐานวิจัย กล่าวคือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการใช้บริการทางวิชาการราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.2.2 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกันมีทัศนคติต่อผลงานวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ 2.2.2 คือ

H_0 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกันมีทัศนคติต่อผลงานวิชาการของราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

H_1 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกันมากกว่า 2 ระดับมีทัศนคติต่อผลงานวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับ

ตารางที่ 4.40

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับทัศนคติต่อ
ผลงานวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P-value
1	82	3.61	0.517	0.566	0.638
2	166	3.69	0.48		
3	69	3.66	0.447		
4	83	3.65	0.456		
รวม	400	3.6525	0.475		

จากตารางที่ 4.40 พบว่า ค่า P-value = 0.638 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับ H_0 ซึ่งเป็นสมมติฐานทางสถิติและปฏิเสธสมมติฐานวิจัย กล่าวคือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกันมีทัศนคติต่อผลงานวิชาการของราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.3 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีทัศนคติต่อราชบัณฑิตยสถานแตกต่าง

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.3.1 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการให้บริการทางวิชาการราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ 2.3.1 คือ

H_0 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการใช้บริการทางวิชาการราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

H_1 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการใช้บริการทางวิชาการราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน.

ตารางที่ 4.41

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับทัศนคติต่อการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t	P-value
สายวิทย์	209	3.61	0.418	0.798	0.425
สายศิลป์	191	3.58	0.52		
รวม	400	3.595	0.469		

จากตารางที่ 4.41 พบว่า ค่า P-value = 0.425 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับ H_0 ซึ่งเป็นสมมติฐานทางสถิติและปฏิเสธสมมติฐานวิจัยกล่าวคือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการใช้บริการทางวิชาการราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.3.2 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีทัศนคติต่อผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ 2.3.2 คือ

H_0 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีทัศนคติต่อผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

H_1 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีทัศนคติต่อผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน.

ตารางที่ 4.42

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับทัศนคติต่อผลงาน
ทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t	P-value
สายวิทย์	209	3.68	0.468	0.589	0.556
สายศิลป์	191	3.65	0.484		
รวม	400	3.665	0.476		

จากตารางที่ 4.42 พบว่า ค่า P-value = 0.556 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับ H_0 ซึ่งเป็นสมมติฐานทางสถิติและปฏิเสธสมมติฐานวิจัย กล่าวคือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีทัศนคติต่อผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.4 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันมีทัศนคติต่อราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.4.1 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการใช้บริการทางวิชาการราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ 2.4.1 คือ

H_0 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการใช้บริการทางวิชาการราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

H_1 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันอย่างน้อย 2 กลุ่มมีทัศนคติต่อการใช้บริการทางวิชาการราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับ

ตารางที่ 4.43
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับทัศนคติต่อการใช้บริการ
ทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P-value
ต่ำกว่า 22,500 บาท	59	3.55	0.515	0.28	0.840
22,500-50,000 บาท	120	3.6	0.474		
มากกว่า 50,000 บาท	221	3.59	0.469		
รวม	400	3.58	0.486		

จากตารางที่ 4.43 พบว่า ค่า P-value = 0.840 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับ H_0 ซึ่งเป็นสมมติฐานทางสถิติและปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการใช้บริการทางวิชาการราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.4.2 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันมีทัศนคติต่อผลงานทางวิชาการราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ 2.4.2 คือ

H_0 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันมีทัศนคติต่อผลงานทางวิชาการราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

H_1 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันมีทัศนคติต่อผลงานทางวิชาการราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับ

ตารางที่ 4.44

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับทัศนคติต่อผลงาน
ทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P-value
ต่ำกว่า 22,500 บาท	59	3.58	0.474	0.68	0.564
22,500-50,000 บาท	120	3.67	0.500		
มากกว่า 50,000 บาท	221	3.68	0.4658		
รวม	400	3.643	0.479		

จากตารางที่ 4.44 พบว่า ค่า P-value = 0.564 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับ H_0 ซึ่งเป็นสมมติฐานทางสถิติและปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยกล่าวคือนิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันมีทัศนคติต่อผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 3 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความแตกต่างทางด้านประชากรศาสตร์มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถานแตกต่าง

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.1 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถานแตกต่าง

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ 3.1 คือ

H_0 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

H_1 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.45
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับพฤติกรรมกาารเปิดรับข่าวสาร
ทางวิชาการจากสื่อ เกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถาน จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t	P-value
หญิง	201	2.09	0.843	4.461	0.000
ชาย	199	1.74	0.717		

จากตารางที่ 4.45 พบว่า ค่า P-value = 0.000 มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ซึ่งเป็นสมมติฐานทางสถิติและยอมรับสมมติฐานการวิจัย กล่าวคือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมกาารเปิดรับข่าวสารทางวิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน และสามารถสรุปได้ว่าเพศหญิงมีพฤติกรรมกาารเปิดรับข่าวสารทางวิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถานมากกว่าเพศชาย

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.2 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีชั้นปีแตกต่างกันมีพฤติกรรมกาารเปิดรับข่าวสารทางวิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ 3.2 คือ

H_0 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีชั้นปีแตกต่างกันมีพฤติกรรมกาารเปิดรับข่าวสารทางวิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

H_1 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีชั้นปีแตกต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับมีพฤติกรรมกาารเปิดรับข่าวสารทางวิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับ

ตารางที่ 4.46

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับพฤติกรรมกาารเปิดรับข่าวสารทางวิชาการจากสื่อ เกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถาน จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P-value
1	82	1.82	0.751	0.715	0.544
2	166	1.93	0.784		
3	69	1.9	0.822		
4	83	1.99	0.868		
รวม	400	1.91	0.801		

จากตารางที่ 4.46 พบว่า ค่า P-value = 0.544 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับ H_0 ซึ่งเป็นสมมติฐานทางสถิติและปฏิเสธสมมติฐานวิจัย กล่าวคือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีชั้นปีแตกต่างกันมีพฤติกรรมกาารเปิดรับข่าวสารทางวิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.3 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีพฤติกรรมกาารเปิดรับข่าวสารทางวิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ 3.3 คือ

H_0 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีพฤติกรรมกาารเปิดรับข่าวสารทางวิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

H_1 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีพฤติกรรมกาารเปิดรับข่าวสารทางวิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.47

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารทางวิชาการจากสื่อ เกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถาน จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t	P-value
สายวิทย์	209	1.85	0.762	-1.551	0.122
สายศิลป์	191	1.97	0.829		
รวม	400	1.91	0.801		

จากตารางที่ 4.47 พบว่า ค่า P-value = 0.122 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับ H_0 ซึ่งเป็นสมมติฐานทางสถิติและปฏิเสธสมมติฐานวิจัย กล่าวคือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารทางวิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 3.4 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันมีพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารทางวิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ 3.4 คือ

H_0 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันมีพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารทางวิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

H_1 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันอย่างน้อย 2 กลุ่มมีพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารทางวิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับ

ตารางที่ 4.48

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการจากสื่อ เกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถาน จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P-value
น้อยกว่า 22,500 บาท	59	1.9	0.809	0.676	0.567
22,500-50,000 บาท	120	1.99	0.7466		
มากกว่า 50,000 บาท	221	1.88	0.83		
รวม	400	1.92	0.795		

จากตารางที่ 4.48 พบว่า ค่า P-value = 0.567 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับ H_0 ซึ่งเป็นสมมติฐานทางสถิติและปฏิเสธสมมติฐานวิจัย กล่าวคือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 4 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความแตกต่างทางด้านประชากรศาสตร์มีพฤติกรรมการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 4.1 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ 4.1 คือ

H_0 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

H_1 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.49

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้
บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t	P-value
หญิง	201	2.58	1.391	4.905	0.000
ชาย	199	1.94	1.177		

จากตารางที่ 4.49 พบว่า ค่า P-value = 0.000 มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ซึ่งเป็นสมมติฐานทางสถิติและยอมรับสมมติฐานวิจัย กล่าวคือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน และสามารถสรุปได้ว่า เพศหญิงมีพฤติกรรมการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานมากกว่าเพศชาย

สมมติฐานการวิจัยที่ 4.2 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีชั้นปีแตกต่างกัน มีชั้นปีแตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ 4.2 คือ

H_0 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีชั้นปีแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

H_1 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีชั้นปีแตกต่างกัน มากกว่า 2 ระดับมีพฤติกรรมการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับ

ตารางที่ 4.50

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้
บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P-value
1	82	2.256	1.27	1.513	0.210
2	166	2.12	1.26		
3	69	2.46	1.41		
4	83	2.4	1.42		
รวม	400	2.309	1.34		

จากตารางที่ 4.50 พบว่า ค่า P-value = 0.210 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับ H_0 ซึ่งเป็นสมมติฐานทางสถิติ และปฏิเสธสมมติฐานวิจัย กล่าวคือ ระดับชั้นปีที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 4.3 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ 4.3 คือ

H_0 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

H_1 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.51

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้
บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า t	P-value
สายวิทย์	209	2.03	1.175	-3.143	0.002
สายศิลป์	191	2.45	1.41		
รวม	400	2.24	1.292		

จากตารางที่ 4.51 พบว่า ค่า P-value มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ซึ่งเป็นสมมติฐานทางสถิติ และยอมรับสมมติฐานวิจัย กล่าวคือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 4.4 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ 4.4 คือ

H_0 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

H_1 คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันอย่างน้อย 2 กลุ่ม มีพฤติกรรมการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกันอย่างน้อย 2 ระดับ

ตารางที่ 4.52

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P-value
ต่ำกว่า 22,500 บาท	59	2.2	1.416	2.12	0.096
22,500-50,000 บาท	120	2.51	1.425		
มากกว่า 50,000 บาท	221	2.15	1.24		
รวม	398	2.29	1.36		

จากตารางที่ 4.52 พบว่า ค่า P-value = 0.096 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับ H_0 ซึ่งเป็นสมมติฐานทางสถิติ และปฏิเสธสมมติฐานวิจัย กล่าวคือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานไม่แตกต่างกัน

**สมมติฐานการวิจัยที่ 5 ทศนคติที่มีต่อราชบัณฑิตยสถานของนิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐ
ในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการเกี่ยวกับ
ราชบัณฑิตยสถาน**

สมมติฐานการวิจัยที่ 5.1 ทศนคติที่มีต่อการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน
ของนิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการเปิดรับ
ข่าวสารทางวิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถาน โดยมีสมมติฐานทางสถิติ คือ

H_0 ทศนคติที่มีต่อการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานของนิสิต นักศึกษา
ของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทาง
วิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถาน

H_1 ทศนคติที่มีต่อการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานของนิสิต นักศึกษา
ของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทาง
วิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถาน

สมมติฐานการวิจัยที่ 5.2 ทศนคติที่มีต่อผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานของ
นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการเปิดรับ
ข่าวสารทางวิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถาน โดยมีสมมติฐานทางสถิติ คือ

H_0 คือ ทศนคติที่มีต่อผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานของนิสิต นักศึกษา
ของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทาง
วิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถาน

H_1 คือ ทศนคติที่มีต่อการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานของนิสิต นักศึกษา
ของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทาง
วิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถาน

ตารางที่ 4.53

แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างทศนคติที่มีต่อการให้บริการ
ทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานกับพฤติกรรมการเปิดรับ
ข่าวสารทางวิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถาน

ทศนคติที่มีต่อการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน	ค่าสหสัมพันธ์การยอมรับ
พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถาน	0.622**

ค่า P-value = 0.000

ตารางที่ 4.54

แสดงสัมประสิทธิ์สัมพันธแบบเพียร์สันระหว่างทัศนคติที่มีต่อผลงานทาง
วิชาการของราชบัณฑิตยสถานกับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร
ทางวิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถาน

ทัศนคติที่มีต่อการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน	ค่าสหสัมพันธการยอมรับ
พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถาน	0.444**

ค่า P-value = 0.000

จากตารางที่ 4.53 พบว่า ค่า P-value มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ซึ่งเป็นสมมติฐานทางสถิติ และยอมรับสมมติฐานวิจัย นั่นคือ ทัศนคติที่มีต่อการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานของนิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถาน ในเชิงบวก หมายความว่า นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครมีทัศนคติที่ดีต่อการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานก็จะพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถานมาก และจากตาราง 4.54 พบว่า ค่า P-value มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ซึ่งเป็นสมมติฐานทางสถิติ และยอมรับสมมติฐานวิจัย นั่นคือ ทัศนคติที่มีต่อผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานของนิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถาน ในเชิงบวก หมายความว่า นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครมีทัศนคติที่ดีต่อผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน ก็จะพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถานมาก

สมมติฐานการวิจัยที่ 6 ทัศนคติที่มีต่อราชบัณฑิตยสถานของนิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน

สมมติฐานการวิจัยที่ 6.1 ทัศนคติที่มีต่อการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานของนิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน โดยมีสมมติฐานทางสถิติ คือ

H_0 คือ ทศนคติที่มีต่อการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานของนิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน

H_1 คือ ทศนคติที่มีต่อการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานของนิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน

สมมติฐานการวิจัยที่ 6.2 ทศนคติที่มีต่อผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานของนิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน โดยมีสมมติฐานทางสถิติ คือ

H_0 คือ ทศนคติที่มีต่อผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานของนิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน

H_1 คือ ทศนคติที่มีต่อการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานของนิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน

ตารางที่ 4.55

แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างทศนคติที่มีต่อการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานกับพฤติกรรมการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน

ทศนคติที่มีต่อการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน	ค่าสหสัมพันธ์การยอมรับ
พฤติกรรมการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน	0.484**

ค่า P-value = 0.000

ตารางที่ 4.56

แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างทัศนคติที่มีต่อ

ผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานกับพฤติกรรม

การใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน

ทัศนคติที่มีต่อผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน	ค่าสหสัมพันธ์การยอมรับ
พฤติกรรมการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน	0.355**

ค่า P-value = 0.000

จากตารางที่ 4.55 พบว่า ค่า P-value มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ซึ่งเป็นสมมติฐานทางสถิติ และยอมรับสมมติฐานวิจัย นั่นคือ ทัศนคติที่มีต่อการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานของนิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน ในเชิงบวกหมายความว่า นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีทัศนคติที่ดีต่อการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานจะมีพฤติกรรมการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานมาก และจากตารางที่ 4.56 พบว่า ค่า P-value มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ซึ่งเป็นสมมติฐานทางสถิติ และยอมรับสมมติฐานวิจัย นั่นคือ ทัศนคติที่มีต่อผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานของนิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน ในเชิงบวกหมายความว่า นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีทัศนคติที่ดีต่อผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานจะมีพฤติกรรมการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานมาก

ตารางที่ 4.57 (ต่อ)

สมมติฐานทางการวิจัย	ผลการทดสอบ สมมติฐาน
สมมติฐานการวิจัยที่ 4.4 นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานแตกต่างกัน	ปฏิเสธ
สมมติฐานการวิจัยที่ 5 ทศนคติที่มีต่อราชบัณฑิตยสถานของนิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถาน	
สมมติฐานการวิจัยที่ 5.1 ทศนคติที่มีต่อการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานของนิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถาน	ยอมรับ
สมมติฐานการวิจัยที่ 5.2 ทศนคติที่มีต่อผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานของนิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถาน	ยอมรับ
สมมติฐานการวิจัยที่ 6 ทศนคติที่มีต่อราชบัณฑิตยสถานของนิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน	
สมมติฐานการวิจัยที่ 6.1 ทศนคติที่มีต่อการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานของนิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน	ยอมรับ
สมมติฐานการวิจัยที่ 6.2 ทศนคติที่มีต่อผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานของนิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน	ยอมรับ